

T. Levenstra.

IN MEMORIAM Prof. Dr T. HOEKSTRA.

Onder de Kamper ingezetenen, die in het jaar 1936 door den dood zijn weggenomen, is ook te noemen Prof. Dr Tjeerd Hoekstra.

Een groot en belangrijk deel van zijn leven heeft hij in Kampen doorgebracht. Geboren op het eiland Urk op 20 Dec. 1880, ontving hij, na de lagere school, zijn opleiding grootendeels te Kampen, eerst aan het stedelijk gymnasium, en daarna aan de Theologische School, waar hij in Sept. 1899 als student werd ingeschreven, en in Juni 1903 „cum laude” tot candidaat in de theologie werd bevorderd; om daarna nog te Heidelberg filosofie te studeeren, in welk vak hij in 1906 „cum laude” tot doctor promoveerde op eene dissertatie, getiteld „Immanente Kritik zur kantischen Religionsphilosophie”. Op 13 Mei 1906 werd hij bevestigd als predikant bij de Gereformeerde Kerk te Hazerswoude; vooraf was hij in het huwelijk getreden met mej. F. Lindeboom, de eenige dochter van Prof. L. Lindeboom. Op 9 Aug. 1908 werd hij bevestigd als predikant te 's Hertogenbosch. Hier bleef hij werkzaam, totdat in 1912 de Generale Synode van de Gereformeerde Kerken in Nederland — ter voorziening in de nog steeds onvervuld gebleven vacature van wijlen Prof. Biesterveld — Dr Hoekstra benoemde tot hoogleraar aan de Theologische School te Kampen, en hem dus het onderwijs opdroeg in de ambtelijke vakken (homiletiek of predikkunde, enz.), waaraan op zijn eigen verzoek werd toegevoegd het propaedeutisch onderwijs in de geschiedenis

der filosofie, de psychologie en de logica. Op 16 Jan. 1913 werd hij — op denzelfden dag als ondergeteekende — in de Burgwalkerk in zijn nieuwe ambt geïnstalleerd; en hij is hierin werkzaam geweest tot aan het moeilijke lijden, waaraan hij 20 Jan. 1936 op vijf en vijftig-jarigen leeftijd overleed.

Met hem verloor Kampen een burger van meer dan gewone beteekenis. In den kring van de Gereformeerde Kerken stond hij in hoog aanzien. Gedurende ruim twintig jaren heeft hij een belangrijk aandeel gehad aan de vorming van aanstaande Dienaren des Woords; met name zij hier genoemd wat hij — zelf een prediker van groote gaven — door zijn voorbeeld zoowel als door zijn theoretisch en praktisch onderwijs in de predikkunde voor de studenten der Theologische School is geweest. De door hem uitgegeven „Gereformeerde Homiletiek” (zijn hoofdwerk) zal nog jaren lang door velen als standaardwerk worden beschouwd. Van zijn beknopte Geschiedenis der Philosophie heeft hij helaas! slechts twee van de in uitzicht gestelde drie deelen kunnen voltooiën. Als prediker, als geleerde en als docent had hij zich, vooral om de klaarheid van zijn denken, een eminenten naam verworven, die ook buiten den engeren eigen kring door velen met eere werd genoemd.

Bovendien was hij een man van actie en organisatie. Als zoodanig openbaarde hij zich op kerkelijk terrein vooral door zijn medewerking aan de Generale Synodes. Maar ook op ander gebied, inzonderheid dat van opvoeding en onderwijs, is hij werkzaam geweest door als lid of voorzitter deel te nemen aan den arbeid van vereenigingen als Gereformeerd Schoolverband, de Christelijke Vereeniging voor Paedagogiek en die voor Psychologie en van het Traktaatgenootschap Filippus. Aan het Gereformeerd Theologisch Tijdschrift gaf hij als eindredacteur jarenlang goede en energieke leiding. Van den Geref. Meisjesbond was hij een tijdlang adviseur.

Ook in Kampen zelf heeft hij verschillende functies waargenomen met een activiteit, waarvan nog verschillende resultaten zijn aan te wijzen.

Tot de groote verbouwing der Theologische School heeft hij als lid der daarvoor door Curatoren benoemde Commissie krachtig medegewerkt. Als voorzitter van de Commissie van Beheer van de Gereformeerde Kerk had hij een belangrijk aandeel in den bouw der Westerkerk en in de verbouwing der Burgwalkerk. Van het Gereformeerd Gymnasium heeft hij als secretaris-curator de belangen met toewijding behartigd; hij gaf den stoot tot de oprichting van het Hospitium, en is als voorzitter der betrokken vereeniging ook voor deze zaak blijven ijveren. Als voorzitter van de Regenten van de Vereenigde Gast- en Proveniershuizen ontplooidde hij dezelfde rusteloze activiteit, óók bij de belangrijke verbouwing, die onder zijn leiding tot stand kwam; maar vooral door zijn dagelijksche bemoeiing met de interne zaken en met het leven der bewoners.

Zoo heeft Prof. Hoekstra op allerlei wijze gewoekerd met de rijke gaven van hoofd en hart, die hij had ontvangen. Zijn heengaan is dan ook in breeden kring gevoeld als een groot verlies; en velen bewaren de dankbare gedachtenis aan de kracht, die van hem is uitgegaan en aan den zegen, dien dit menschenleven heeft verspreid. Hij was een man van een vurig temperament en een krachtig idealisme; en dit werd gedragen en geheiligd door het geloof, waardoor hij in al zijn arbeid zich een dienstknecht wist van Jezus Christus.

Nog in den laatsten tijd van zijn leven had H. M. de Koningin hem geëerd door hem, ter gelegenheid van de herdenking der Afscheiding (Oct. 1934), te benoemen tot Ridder in de Orde van den Nederlandschen Leeuw. Hij was er de man naar om een dergelijke onderscheiding ten

zeerste te waardeeren. Maar zijn allerbeste deel was, dat hij in het geloof verwachtte het eeuwig heil, waarvan hij in zijn prediking zoo menigmaal had getuigd: het heil, dat de hemelsche Koning uit genade schenkt aan Zijn getrouwe knechten. Dat geloof was de kracht en het geheim van zijn leven en arbeid; en in dat geloof is hij gestorven.

J. RIDDERBOS.

Kampen, September 1936.

